

ΙΟΥΝΙΟΥ ΚΕ'
ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΝΗΒΡΥΤΩ, ΑΣΚΗΣΑΝΤΟΣ*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε οὖν συνέλθωμεν, Κρητῶν ἀπάντων συστήματα, καὶ τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τελούντες ἐν ᾄσμασι, τοῦ ἐν τῇ Νηδρῦτῳ, ἀσκήσει ὁσία, εὐαρεστήσαντος Θεῷ, τὴν ἐπιλάμψασαν μνήμην σήμερον, καὶ πίστει ἐκδοήσωμεν ἡγιασμένε Μεθόδιε, τὸν Δεσπότην ἰκέτευε, ἵνα εὐρωμεν ἔλεος.

Κόσμου τὴν προσπάθειαν, ὡς νουνεχῆς παρωσάμενος, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ πόνοις ἀσκήσεως, τῶν παθῶν τὸν σάλον, Μεθόδιε στήσας, τῆς ἀπαθείας στολισμόν, τὸν μὴ φθειρόμενον περιδέβλησαι, καὶ ὄλος ὑπὲρ ἔννοιαν, ἠγλαῖσμένος ἐσκήνωσας, ἐνθα πάτερ τὰ τάγματα, τῶν Ἁγίων εὐφραίνονται.

Θεῖψ κυβερνώμενος, ἰστίψ πάτερ τοῦ Πνεύματος, τὸν λιμένα κατέλαβες, Χριστοῦ τὸν ἀκύμαντον, ἐνθα τῷ τῆς δόξης, φωτὶ συνεκράθης, ὡς ἐπὶ γῆς φωτοειδῆ, βίον ἀσκήσει ἐπιδειξάμενος· διὸ πάτερ Μεθόδιε, τὸν φωτισμὸν ἡμῖν αἴτησαι, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σου, τὰ λαμπρὰ κατορθώματα.

Μάχαιραν ὡς δίστομον, τὸν τοῦ Θεοῦ ὄπλισάμενος, φόβον πάτερ Μεθόδιε, Βελίαρ κατέβαλες, ἀνδρικῶς τὰ στίφη, καὶ νίκης στεφάνους, ἀναδησάμενος λαμπρῶς, Θεῷ παρέστης τῷ Παντοκράτορι· ᾧ πρέσβευε μακάριε, τοῖς εὐσεβάστως τιμῶσί σε, δωρηθῆναι ὡς εὐσπλαγχνος, τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. δ'.

Οσε πάτερ, τῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας, ἀσκητικῇ ἀξίην ῥιζοτομήσας, ὠραῖον τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθης γεώργιον, καρποφοριαν ἀγαθὴν τῆς

* Ἡ Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου τοῦ ἐν Νηδρῦτῳ ἐποιήθη ἐν ἔτει 1994, ἐπὶ τοῦ Ἱερομονάχου Κυρίλλου Κογεράκη, αἰτήσει τοῦ ἐκ τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγκαράθου, Ἀρχιμανδρίτου Μεθοδίου Βερνιδάκη. Προστέθη δὲ ἐν τῷ Ὁρθρῳ εἰς Κανὼν ὡς δ', συνταχθεὶς ὑπὸ τοῦ ἔλλογ. κ. Δημητρίου Δασκαλάκη, φιλολόγου, ὁ δὲ γ' Κανὼν, χαρακτηριζόμενος ὡς πανηγυρικός, συνετάχθη τῇ προτροπῇ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Χρισσοστόμου Παπαδάκη, ἵνα ψάλληται, ἐάν βούληται ὁ προσεπὶς, μετὰ τῶν Χαριτηστηρίων Οἰκῶν τοῦ Ὁσίου.

ἀπαθείας, τούς ἀφθάρτους στάχνας προβαλλόμενος. Ὁθεν Μεθόδιε μακάριε, ὁ οὐράνιος εὐαρεστηθεὶς γεωργός, ἐν σοὶ ἀληθῶς ἐπανεπαύσατο, Χριστὸς ὁ φιλόανθρωπος, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δόξαν τὴν ἐν Χριστῷ, θερμῶς ἐπιποθήσας, σαρκὸς τὰς ἀπολαύσεις, ἐμίσησας τελείως, Μεθόδιε ὡς πάνσοφος.

Στίχ. Τιμὸς ἐναντίον Κυρίου...

Βίου τὰς λυπηράς, κατέλιπες φροντίδας, Μεθόδιε παμμακάρε, καὶ ἐν σαρκὶ Ἀγγέλων, τὸν δῖον πεπολίτευσαι.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος...

Πάσας τοῦ δυσμενοῦς, αἰσχύνας μεθοδείας, Μεθόδιε παμμακάρε, τὴν ἀνοδὸν σου ἔσχες, πρὸς οὐρανὸν ἀπρόσκοπτον.

Δόξα Πατρὶ. Τριαδικόν.

Δόξα σοὶ ὁ Θεός, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριάς ἡ Παναγία, ἐλέησον τὸν κόσμον, πρεσβεΐαις τοῦ Ὁσίου σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Αᾠραντε Μαριὰμ, ἠφάνισας τῆς Εὐας, τὸ δνειδος τεκοῦσα, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ **Τρισάγιον**, Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Μεγάλον Ἐσπερινόν

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχ. σ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν Ὁσίων τὴν ἐνθεον, διοτὴν μμησάμενος, ἐν Νηδρῦτῳ ἐξήσας ὡσερ Ἀγγελος, καὶ ἰσαγγέλου ἐπέτυχες, Μεθόδιε στάσεως, ἀναλύσας τῶν φθαρτῶν, καὶ φωτὸς τῆς θεώσεως, ἔνδον γέγονας, μνημονεύων ἀπαύστως τῶν τελούντων, ἱεροῖς ἐν ἐγκωμίσις, τὴν φωταυγῆ σου πανήγυριν.

Αγαπήσας τὸν Κύριον, μανικῶς ἐκ νεότητος, Ἀκοσμηκὴν κατέλιπες ματαιότητα, καὶ δι' ὀσίας ἀσκήσεως, τελείως ἐνέκρωσας, τὰς κινήσεις τῆς σαρκὸς, θεομάκαρ Μεθόδιε· ὅθεν εἰληφας, ἀπαθείας τὴν χάριν οὐρανόθεν, καὶ χιτῶνα ἡμφιέσω, τῆς ζωηφόρου νεκρώσεως.

Εἰς οὐδὲν ἠγησάμενος, τὰς προσκαιροὺς τερπνότητας, τὸν Σταυρὸν ἀνέλαβες ἐπωμάδιον, Χριστοῦ τῷ λόγῳ Μεθόδιε, ὑπέικων ὡς πάνσοφος, καὶ τοῖς ἴχνεσι αὐτοῦ, ἀκριδῶς ἠκολούθησας, τὸ σαρκίον σου, ἐγκρατεία στερόν ὑποπιάζων, καὶ ῥωννύμενος ἐλπίδι, τῆς ἐν Ἐδέμ καταπαύσεως.

Ἔτερα. Ἦχος πλ. α΄. Ὅσιν πάτερ.

Οσιν πάτερ, ἱερώτατε Μεθόδιε, τοῦ κόσμου τῆς ἀπάτης, ὡς νουνεχῆς μακρυνθεὶς, ἐν ὄρεσιν ἠύλισθης καὶ ἐρημίαις, ἐνθα ἠρίστευσας, ἀσκήσας στερόν ἔνθεν ὑπεδέξω, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, Χριστοῦ θεόφρον τῆ δωρεᾷ, τοῦ ἐκ Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντος, καὶ ἀνατείλαντος τὸ ἄδυτον ἐν κόσμῳ, φέγγος τῆς γνώσεως, ὡς ἥλιος τῆς δόξης. Αὐτὸν ἰκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιν, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Οσιν πάτερ, παμμακάριστε Μεθόδιε, παθῶν ἐπαναστάσεις, καταβαλὼν ἀνδρικῶς, τοῖς πόνοις τοῖς ἀτρύτοις τῆς ἐγκρατείας, ὠφθης περιδοξος, σοφὲ νικητῆς, καὶ τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν ὑπεδέξω, ζωαρχικῆ τοῦ Κυρίου μάκαρ παλάμη, τοῦ καταργήσαντος τὸ κράτος τοῦ θανάτου, καὶ τὴν Ἀνάστασιν, ἡμῖν δωρησαμένου. Αὐτὸν ἰκέτευε, αὐτὸν δυσώπει πάντοτε, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Οσιν πάτερ, παναιοίδιμε Μεθόδιε, τὸ δλάστημα τῆς Κρήτης, ὁ τῆς Νηδρῦτου φωστήρ, ἀζύγων τε ὁ λύχνος ὁ φωτοδόλος· σκεῦος πολῦτιμον σεπτῶν δωρεῶν, στήλη εὐσεβείας, κανὼν τε ἐγκρατείας· θαυμάτων ξένων ὁ ποταμός, ὁ καταρδεύων τοὺς πόθῳ προστρέχοντάς σοι· κρήνη τῆς χάριτος, ἡ ὄντως πολυχεύμων, ψυχὰς παίνουσα, αἶι τῶν ὑμνητῶν σου. Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει

Ὅσοι, δωρηθῆναι τῇ σῇ πατρίδι, εὐστάθειαν εἰρή-
νην καὶ θεῖον ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. β΄.

Τῶν ἀσκητῶν τὴν καλλονὴν, καὶ τῶν Ὁσίων κλέ-
τος, Μεθόδιον τὸν οὐράνιον ἄνθρωπον, τὸν
ἀληθῶς δι' ἀνευδότου ἀσκήσεως, Ἀγγέλων τὴν
ζωὴν μιμησάμενον, τῶν φιλοσίων εὐσεβῶν αἰχο-
ρεΐαι, ἐν ἕμνοις τιμῶμεν κράζοντες· χαίροις ὁ δι'
ἀγάπης ἀκραιφνοῦς, τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ
μισήσας, καὶ Θεῷ ὀλοτρόπῳ ἐφέσει, ταῖς ἀρεταῖς
σου ἀκολουθήσας· χαίροις ὁ διὰ πίστεως ἀληθοῦς,
κατὰ τοῦ δολίου ἐχθροῦ χωρήσας, καὶ αὐτοῦ τὰς
πολυπλόκους μηχανάς, ἀσκητικῶς καταπατήσας·
χαίροις ὁ τοῖς ἔργοις τοῦ φωτός, στήλη ὄφθεις τῶν
ἀρετῶν, ἐστηριγμένη ἐν Νηδρῦτῳ, καὶ πᾶσαν τὴν
Κρήτην καταναγάζουσα. Ἄλλ' ὦ τρισμακαριώτατε
Πάτερ, ὡς παρήρησιαν πλουτήσας πολλήν, τὸν ἐν
Τριάδι Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν, δεόμεθά σου ἰκέτεψε, ἵνα
τύχωμεν διὰ σοῦ, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν τῆς ἀπο-
λαύσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΗἘλισάβητ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χά-
ριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης.
Ἦσπασαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ δρέφος
ἐσκήρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦνει τὸν Δε-
σπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου,
ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ
Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπε-
γνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος δόξα σοι.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς
ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ' 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται
αὐτῶν δάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρό-
νων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἐξοδος αὐ-
τῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν
ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολα-
σθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλί-
γα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ
Θεὸς ἐπέειπεν αὐτοῦς, καὶ εὗρεν αὐτοῦς ἀξίους
ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν
αὐτοῦς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο
αὐτοῦς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμ-
ψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται.
Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασι-

λεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθό-
τες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ
ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος
ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλε-
κτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ε' 5-15, στ' 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μι-
σθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψί-
στῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρε-
πειας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρί-
ου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ
βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν
τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς
ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης,
καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λή-
ψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ
ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει
αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύονται
εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου
τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πε-
τροδόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι.
Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποτα-
μοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται
αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμή-
σει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία,
καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.
Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικα-
σταὶ περὰ τῶν γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλη-
θους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνῶν· ὅτι ἐδό-
θη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία
παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. δ' 7)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει
ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον,
οὐδὲ ἀριθμῷ ἔτων μεμέτρηται. Ποιὰ δὲ ἐστὶ, φρό-
νησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδω-
τος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν
μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία
ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν
αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ κα-
λά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἀκα-
κον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μα-
κροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ
τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ
ιδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ
τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις

αυτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΤΗΝ, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Τὸ οὐράνιον κλέος τῶν ἀσκητῶν, καὶ ἀφθιτον κλέος τῶν μοναζόντων, τὸν ἐν Νηβρύτῳ στεφρῶς ἀγωνισάμενον, Μεθόδιον τὸν ἐνδοξον, ἐν ἐγκωμίοις φαιδροῖς μακαρίσωμεν. Οὗτος γὰρ ἀγῶσι ἀσκητικοῖς, τὴν δυσήνιον σάρκα νικήσας, ὄντως τὴν φύσιν ἐνίκησε· τὴν δὲ φύσιν νικήσας, ὑπὲρ τὴν φύσιν ἐγένετο· καὶ λοιπὸν ἠλάττωται, βραχὺ τι παρ' Ἀγγέλους, καὶ ἰσαγγέλου ἠξίωται στάσεως, δόξη καὶ τιμῇ στεφανωθείς, σὺν τῶν ἀπ' αἰῶνων Ὁσίων ταῖς τάξεσι· μεθ' ὧν ἀπαύστως πρεσβεύει, τῷ εὐλίτῳ Κυρίῳ, Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Οὐρανόθεν ὑπεδέξω, ἀφθαρσίας τοὺς στεφάνους, ἀσκητικαῖς σου ἀριστείαις, μακάριε Μεθόδιε· τῷ οὐρανίῳ γὰρ βασιλεῖ στρατευσάμενος, ἐν τοῖς ὅπλοις ὡς γέγραπται τοῦ φωτός, τὸν ἰσχυρὸν ἐν κακίᾳ πολέμιον, νικητικῶς κατετρόπωσας. Αὐτοῦ σὺν Πάτερ τῆς δολίας κακίας, καὶ ψυχοκτόνου μήνιδος, ἀνωτέρους συντήρει πρεσβείαις σου, τοὺς εὐλαβῶς σε γεραίροντας.

Ἦχος β'.

Εὐφραίνου Μεθόδιε, ἀσκητὰ πολυθρύλητε, Νηβρύτου τὸ καύχημα, ὅτι ἢ ἐν ἀσκήσει ὑπομονή σου, τελειότατον ἔργον σχοῦσα, τῆς ψυχῆς σου τὸ κτήμα διέσωσεν, ὑπομονὴ οὐκ ἐν ἀσθενείᾳ μόνον γνωριζομένη, ἀλλὰ καὶ ἐν πειρασμοῖς δοκιμαζομένη· ἦν δὲ εὐχαῖς σου καὶ ἡμῖν, τοῖς διαπλέουσι τοῦ παρόντος, δίου τὴν θάλασσαν, καὶ ὕμνοις εὐφημοῦσί σε.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τοῦ φωτός τὸ καθαρὸν ἐνδιαίτημα, καὶ δοχεῖον εὐρύχωρον τοῦ Παρακλήτου, τῶν ἰαμάτων τὸν πολυχεύμονα ποταμόν, Μεθόδιον τὸν θαυμασιώτατον, ἐν ἐγκωμίοις οἱ πιστοὶ τιμήσωμεν· ἀσκητικαῖς γὰρ ἀριστείαις, μεγαλύνας ἐπὶ γῆς τὸν Θεόν, παρ' αὐτοῦ μεγάλως ἐδοξάσθη, ἐν τῷ νυμφῶνι τῆς ζωῆς. Ὅθεν ἐκ τῶν λειψάνων αὐτοῦ, ὡς κρήνη ἀεί-

ροος πηγάζει, τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα, πρὸς θεραπείαν παντοίων παθῶν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Τὴν ἐν Χριστῷ ἐλόμενος ζωὴν, τοῖς ἐν κόσμῳ ἀπειπας τὸ Χαῖρε, ὡς πλήρης θείας συνέσεως, Μεθόδιε πάτερ δοῖε· καὶ τὸ σπήλαιον οἰκήσας, ὡσπερ θάλαμον φωτός, τῆς ἐγκρατείας τοῖς ἀτρέτοις ἀγῶσι, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα ἐνέκρωσας, καὶ τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι ὑπέταξας. Ὅθεν τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενος, ἐν μονασταῖς ἐγένου ἐπίσημος, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα ἐφθασας, πρεσβεῦων τῷ Θεῷ ἐκτενῶς, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Μωυσέως τὸ πρᾶον, ὡς ἐχέφρων μιμησάμενος, Μεθόδιε μακάριε, τὴν καρδίαν ἀκρότομον οὔσαν, εἰς λίμνας ὑδάτων μετέβαλες· διὸ ἐν ἀγαλιάσει καρδίας, ψαλμικῶς ἀνεκραύγαζες· ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ἐξέθρεψέ με, Κύριος ὁ Θεὸς μου. Αὐτὸν ἰκέτευε, αὐτὸν δυσώπει· Ὅσιε, δωρηθῆναι τοῖς πιστῶς σε γεραίρουσι, ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. α'.

Οσιε Πάτερ, ἀναπτερούμενος τῷ νοῖ, πρὸς τῶν ἑφετῶν τὸ ἀκρότατον, πάντων κατεφρόνησας, τῶν ἐπὶ γῆς πραγμάτων· σκύβαλα ἠγήσω νουνεχῶς, τὰς ἐπικήρους ἀπολαύσεις, τῶν διαμενόντων ἀγαθῶν, τὴν κτήσιν ἐπιποθήσας· διὸ ἐξω κόσμου καὶ σαρκὸς γεγονῶς, ἀσκητικῶς τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, Μεθόδιε μακάριε, οὐ καὶ τῆς θεᾶς ἀμέσως κατηξίωσαι, ὁσίως τῶν τήνδε ἀναλύσας. Αὐτὸν ἰκέτευε, αὐτὸν δυσώπει ἐνδοξε, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένη τὴν εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τείχος τὸ ἀβήρητον, τὴν ἀλόραγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ τῆ ἀγάπῃ Χριστοῦ, κατατρωθεὶς ὅλο-
σχερῶς τὴν καρδίαν σου, καὶ πάντων τῶν ἐν τῷ
κόσμῳ, καταφρονήσας τερπνῶν, ὡς διαλιπτόντων
Πάτερ δοῖε· Ἀγγέλων συνόμιλε, Προφητῶν ἰσο-
στάσιε, τῶν Ἀθλοφόρων, ἐν ὑψίστοις συνόμιλε,
Ἀποστόλων τε καὶ Ὁσίων συμμετόχε· ἄνερ Θεοῦ
Μεθόδιε, ἐπίγειε Ἀγγελε, ὁ στεφανίτης τῆς ἁνω,
τῶν ἐκλεκτῶν παρατάξεως. Χριστὸν ἐκδυσώπει,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τιμος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος...

Χαίροις τῆς Κρήτης θεῖος βλαστός, κόμης Νη-
δρύτου τὸ οὐράνιον καύχημα, ἡ λύρα τῆς
ἐγκρατείας, ἡ μελωδοῦσα ἡμῖν, σωτηρίας μέλος τὸ
ἠδύτατον· ἀγάπης ὑπόδειγμα, ἀληθείας εἰκόνισμα,
ἀστήρ ἐλπίδος, ταπεινώσεως ἀγαλμα, ἰλαρότητος,
θεοδόμητον τέμενος· ἄστρον τὸ οὐρανόφωτον, τῆς
αἰγλης τοῦ Πνεύματος, καὶ θεϊκῆς ἐνεργείας, πάτερ
Μεθόδιε ὄργανον. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος...

Χαίρων τοῦ Λυτρωτοῦ τὸν Σταυρόν, ἀναλαβὸν
ὡς νουνεχῆς ἐπωμάδιον, διήνυσας θεοφρόνως,
τὴν τεθλιμμένην ὁδόν, τοῦ ἐχθροῦ μὴ πτήξας τὰ
προσκόμματα· καὶ ἤρθης τῷ ἄρματι, τῶν ὁσίων
ἀγώνων σου, ὄντως πρὸς ὕψος, ἀρετῶν τὸ μετάρ-
σιον, καὶ ἀπέλαβες, τὸν ἀκήρατον στέφανον. Ὅθεν
σου τὴν πανήγυριν, τελοῦντες τὴν πάντιμον, μετ'
εὐφροσύνης σοι πάντες, δοῶμεν πάτερ Μεθόδιε·
Χριστὸν ἱκετεύων, μὴ ἐλλίπης ὑπὲρ πάντων, τῶν
εὐφημούντων σε.

Δόξα Πατρί. Ἦχος πλ. δ΄.

Οῦσιε πάτερ, Μεθόδιε μακάριε, τίς σε κατ' ἀξίαν
ἐπαινέσει; ἢ τίς δυνήσεται ἀληθῶς, ἐξαιρεῖν
τῆς ζωῆς σου, τὰ θαυμαστά προτερήματα; Χριστὸν
γὰρ ἀγαπήσας, κόσμον καταφρονήσας, διὰ πί-
στεως μεγάλης καὶ ἔργων ἀσκητικῶν, τῆς ψυχῆς τὰ
ταμεῖα διηύρυνας, καὶ ἐγένου δοχεῖον τῆς χάριτος
τοῦ Πνεύματος· διὸ καὶ ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου σου,
ὄτε πανδημί σοι παρέστησαν, οἱ ἐν Νηδρύτῳ εὐσε-
βεῖς, ὑπὲρ ἡλίον τὸ πρόσωπόν σου ἐπέλαμψε, τῆς
ψυχῆς σου ἐκφαίνων τὴν κατάστασιν, καὶ μαρ-
τυρούμενος τῷ φωτὶ, οἷας δόξης ἐπέτυχες ἄνωθεν.
Ἄλλ' ὦ Πάτερ πολυθαύμαστε, ὡς παρεστῶς ἐν ὑψί-
στοις, τῇ τρισηλίῳ Θεότητι, τὸν φωτισμὸν ἡμῖν
αἶτει τοῖς τιμῶσί σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μα-
ριάμ διαλεγομένην· Τί παραγέγονας πρὸς με, ἡ
Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ βασιλέα βαστάζεις,
κἀγὼ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοδότην, κἀγὼ τὸν
ὑπηρετήν· σὺ τὸν λόγον, κἀγὼ τὴν φωνήν, τὴν κη-
ρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

**Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτί-
κιον.**

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ε'κ Νηδρύτου ὡς ἄστρον, πολιτείας τῆς κρείτ-
τονος, δι' ἀσκητικῆς συντονίας, μυστικῶς ἐξ-
ανέτειλας, φαιδρύνων τὰς χορείας τῶν Κρητῶν,
αὐγαῖς θεουργικῶν σου ἀρετῶν, καὶ θαυμάτων
ἀγλαΐαις, ἡγιασμένε Μεθόδιε. Δόξα τῷ σέ ἰσχύ-
σαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ ἀγιάσαντι, δόξα τῷ χο-
ρηγοῦντι διὰ σοῦ, χάριν ἀέναον.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ὁσίων τοὺς τρόπους, ἐκμιμησάμενος, ἐν τῇ
Νηδρύτῳ μετῆλθες, ἀσκητικὴν διοτήν, καὶ μετέ-
στης πρὸς σκηνὴν ἀχειροποίητον, ἐνθα Χριστοῦ
ἀξιωθεῖς, τῆς παραστάδος εὐκλεῶς, Μεθόδιε θεο-
μάκαρ, ἐκ τῶν λειψάνων σου δλύζεις, ἡμῖν ἀπαύ-
στως χάριν ἀφθονον.

Καὶ τοῦ Προδρόμου. Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Προφήτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χρι-
στοῦ, ἀξίως εὐφημησαί σε, οὐκ εὐποροῦμεν
ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τε-
κούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ,
καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Ε'δὲμ ἐπόθησας, τὴν ὠραιότητα, κόσμου ἐμίση-
σας, τὴν ματαιότητα, ὡς τοῦ Σωτῆρος ἐραστής,
Μεθόδιε μακάριε, καὶ τοῖς ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἐν
ἀσκήσει ἀγῶσί σου, ἐπὶ γῆς διήνυσας, διοτήν

ἀγγελότροπον· διὸ νῦν σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν πρωτοτόκων.

Δόξα Πατρὶ. Ὅμοιον.

Νόμῳ ἐπόμενος, τῷ θεῷ Ὅσιε, κόσμου κατέλιπες, πᾶσαν ἀπόλαυσιν, καὶ ἠκολούθησας Χριστοῦ, τοῖς ἰχνεσιν ἀνευδότης. Ὅθεν ὁ φιλόανθρωπος, ὡς φωστῆρα λαμπρότατον, κόσμῳ σε ἀνέδειξε, εὐσεβείας καὶ πίστεως· ᾧ πρέσβευε Μεθόδιε πάτερ, δοῦναι ἡμῖν πταισμάτων λύσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως θρόνος πύρινος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, φέρεις τὸν Κύριον, πάσης τῆς κτίσεως, δι' ἀγαθότητα πολλήν, καὶ ἔλεος Θεοτόκε. Ὅθεν ἰκετεύομεν, τῶν παθῶν τῆς φαυλότητος, ῥῦσαι τοὺς ἰκέτας σου, ὡς συμπάθειαν ἔχουσα, πιστῶς ἵνα δοῦμέν σοι Μήτηρ· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν δ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, νεκρώσας ἀπάθειαν, ἐκτίσω ὄντως ψυχῆς, τελείαν Μεθόδιε. Ὅθεν ἐν σοὶ πλουσίως, ἐξεχύθη ἡ χάρις, θαύμασι μαρτυροῦσα, ἐκλεκτόν σε Κυρίῳ, γινόμενον ᾧ Πάτερ σοφέ· διὸ σε γεραίρομεν.

Δόξα Πατρὶ. Ὅμοιον.

Φωστῆρ ὡς ὑπέρλαμπρος, ἐκ τῆς Νηδρύτου ἡμῖν, ἀνέτειλε σήμερον, ὁ ἀσκητῆς τοῦ Χριστοῦ, ὁ μέγας Μεθόδιος, λάμψει τῶν θαυμάτων, μυστικῶς καταυγάζων, πάντας τοὺς εὐφημοῦντας, τοὺς ὁσίους ἀγῶνας, δι' ὧν τὸν παλαμναῖον, εἰς τέλος ἐνίκησεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αφράστως ἐκήσας, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, δι' ἔλεος ἄφατον, καὶ εὐσπλαγχνίαν πολλήν, γινόμενον ἄνθρωπον, ὄνπερ σὺν Μεθοδίῳ, τῷ ἐνδόξῳ ὁσίῳ, Δέσποινα ἐκδυσώπει, ἵνα εὐρωμεν πάντες, οἱ πόθῳ σε τιμῶντες, ζῶν τὴν ἀκήρατον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν παθῶν κατασθέσας, τὰ ὑπεκαύματα, ἐγκρατείας τῆ δρόσῳ, τὴν φωτοφόρον στολήν, τῆς θεώσεως ἐνδέδυσαι Μεθόδιε, καὶ προσεχώρησας φαιδρῶς, εἰς τοὺς θαλάμους τῆς ζωῆς, ἐνθα Κυρίῳ παρέστης, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων, τῶν πεποιθότων τῇ

πρεσβείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς Νηδρύτου σήμερον, ὁ πολιοῦχος, ὁ κλεινὸς Μεθόδιος, ἀνευφημείσθω ἐν ᾧδαῖς, ὅτι ἐν κόσμῳ ὡς ἄσαρκος, δι' ἀρετῆς ἱερῶς πεπολίτευται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, εὐλογημένη, τὰς δεήσεις πρόσδεξαι, τῶν ταπεινῶν σου ἰκετῶν, καὶ αὐτοῖς δίδου τὰ πρόσφορα, ἐν παρῆρσίᾳ Χριστὸν ἰκετεύουσα.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ζῆτει τῇ ιε' Ἰανουαρίου.

Ὁ Ν'. Δόξα Πατρὶ. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Οσιε πάτερ Μεθόδιε, διὰ μνήμης θανάτου, νεκρωσιν ζωηφόρον ἐνδυσάμενος, τῆς ἀνεκφράστου ζωῆς, τὰ ἀγαθὰ ἐκληρώσω· διὸ τῶν λειψάνων σου ἡ θήκη, ἀναπηγάξει ὡς κρήνη ἰάματα, ἡ δὲ πρεσβεία σου πρὸς Θεόν, κινδύνων ἡμᾶς διασώζει, καὶ πάσης κακοπραγίας καὶ θλίψεως. Ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, τὴν μνήμην σου τελοῦντες πιστῶς, καὶ δοξάζομεν τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, τὸν θαυμαστικῶς σε δοξάσαντα.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα, ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Ὁσίου. Κανὼν πρῶτος τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίαις· «Κυρίλ(λ)ου Κ.».

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, ἐν τοῖς ὑψίστοις φαιδρῶς, θεόφρον πάτερ παριστάμενος, λόγον μοι αἶτει συμπαθῶς, ὡς ἂν ὑμνήσω σε, τὸν λύχνον Μεθόδιε, τῆς κατανύξεως.

Αγαπήσας Χριστόν, τὰ ἐν τῷ κόσμῳ τερπνά, νοὶ τελείῳ καταλέλοιπας, καὶ διοτῆ ἀσκητικῆ πάτερ Μεθόδιε, ἡλίου φαιδρότερον, κόσμῳ ἐξή-

στραψας.

Τοῖς προσκαιροῖς εἰπὼν, τὸ Χαίρε ὅλη ψυχῇ, τῆς ἀφθαρείας τὴν ἀκήρατον, χαίρων ὁδὸν ἀσκητικῶς θεῖε Μεθόδιε, ἀξίως πεπόρευσαι, ὡς νουνεχέστατος.

Θεοτοκίον.

Κόρη μόνη ἀγνή, τῷ ἀπειράνδρῳ ἐκ σοῦ, σωματωθέντι καὶ πηγάσαντι, τὴν ἀφθαρείαν τοῖς βροτοῖς, ἀπαύστως πρέσβευε, κολάσεως ῥύσασθαι, τοὺς σέ γεραίροντας.

Κανὼν δευτέρος τοῦ Ὁσίου ἀνευ Ἀκροστιχίδος. Ποίημα Δημητρίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Απὸ χειλέων ἀκαθάρτων αἰνεῖσιν, τολμῶν ἐξάδω σοι νῦν, ἐκ τοῦ πρὸς σέ φίλτρον, θάρρους προσλαβόμενος, καὶ ἐξ ἀγάπης δύναμιν, ὦ Μεθόδιε πάτερ, σὺ δὲ συγγνώμην παράσχου μοι, ὕμνοις ἐγχειροῦντι γεραίρειν σε.

Επαγρυπνῶν καὶ γρηγορῶν Μεθόδιε, καὶ ἀνυστάκτῳ νοί, θείας ἀναβάσεις, ἐν καρδίᾳ θέμενος, ὀλοαμπῆς γεγένησαι, καὶ φωτίζεις Νηβρῦτου, πιστὸν λαὸν ἐκλυτρούμενος, τοῦτον ἐκ παντοίων κακώσεων.

Σαῖς μυριπνόοις διδαχαῖς μακάριε, πιστοὺς διδάσκεις σοφῶς, τὰς ἡδονὰς φεύγειν, τὰς δυσώδεις πάντοτε, καὶ ἀρετῆς τὴν κλίμακα, ἐν ἰδρωσὶ καὶ κόποις, σὺ ἀναβαίνειν προτρέπεις δὴ, πάντας εἰς Θεὸν ὄντως ἀγούσαν.

Θεοτοκίον.

Αἰμαλωσίας τῆς δεινῆς διέσωσας, πάντας ἀνθρώπους ἀγνή, τὸν Λυτρωτὴν τούτων, ἀνωδύνως τέξασα, τὸν σωτηριᾶν ἅπασι, παρασχόντα Παρθένε, πιστοῖς προθύμως τοῖς κράζουσιν ἴλαθι ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

Κανὼν τρίτος τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις «Κυρίλλου».

Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ανοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ ἄσω μελῶδημα, τῷ τοῦ Χριστοῦ ἀσκητῇ, καὶ ὀφθῆσομαι, αὐτοῦ ἀνακηρύττων, τοῦ θείου τὴν ἔνθεον, ὄντως λαμπρότητα.

Χριστοῦ ὁ οὐράνιος, χαίρε θεράπων Μεθόδιε τῆς Κρήτης τὸ δλάστημα, χαίρε τὸ ὄντως τερπνόν· χαίρε κλείσμα, ὁσίον μοναζόντων, ἀζύγων τε καύχημα, τὸ πολυθαύμαστον.

Εὐκλείας τῆς ἄνωθεν, χαίρε τὸ ἐμψυχον ἄγαλμα· συντόνου ἀσκήσεως, χαίρε ὁ μέγας ἀστήρ· χαίρε ἔνδοξε, Μεθόδιε παμμάκαρ, λαμπρὰ ὑποτύποις, βίου τοῦ κρείττονος.

Κεიმῆλιον ἐμψυχον, χαίρε Κυρίου τῆς χάριτος θαυμάτων Μεθόδιε, χαίρε πηγὴ νοητῆ· χαίρε Ὅσιε, Χριστοῦ ἡγιασμένε, ὁ πᾶσαν χαμαίζηλον, πατήσας ἔννοιαν.

Θεοτοκίον.

Κυρία τῆς κτίσεως, χαίρε ἀγνή ἀειπάρθενε· Ἀγγέλων βασιλίτσα, χαίρε Παρθένε σεμνή· χαίρε Δέσποινα, θεόνυμφε Μαρία, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, φρικτῶς κυήσασα.

Καταβασία. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Κανὼν πρώτος. Ὡδὴ γ'. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Δυνάμει τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καταπαλαίσας τὸν ἀντίπαλον, παρὰ Θεοῦ νίκης ἔλαβες, ὦ Μεθόδιε τὸν στέφανον.

Τὸ σπήλαιον οἰκήσας φωτός, Πάτερ θεόφρον ὥσπερ θάλαμον, ἀσκητικῶς τῆς θεώσεως, ὑπεδέξω φῶς τὸ ἄδυτον.

Ναμάτων ζωηρῶν πλησθεῖς, τοῦ Παρακλήτου ὦ Μεθόδιε, τοῖς εὐσεβῶς σε γεραίρουντι, ὕδωρ δλύζεις θείας χάριτος.

Θεοτοκίον.

Υψόθεν ἐποπτεύειν ἡμᾶς, μὴ διαλίπης Μητροπάρθενε, τοὺς εὐλαβῶς τὴν ἀνέκφραστον, μακαρίζοντας λοχείαν σου.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Χριστομμήτως ἐπαρκῶν, τοῖς δεομένοις ὦ πάτερ, καὶ συμπάθειαν αὐτοῖς ἐπεδείξω· ἀναφαίρετον πλουτῶν, ἐν οὐρανοῖς θησαύρισμα, ὅπου ἡ σὴ καρδία, ὅλως μετέστης Μεθόδιε.

Οἰκειωθείς τῷ πλαστοουργῷ, τῇ οὐρανίῳ ἀγάπῃ, καὶ τοῦ κόσμου τῶν τερπνῶν ἀμελήσας, σὺ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ τῆς χαρᾶς ἐπέτυχες, τῶν θεομένων θεοῖ, ὅσιε πάτερ Μεθόδιε.

Α'ποκρουσάμενος στερόδῳς, τὴν κοσμικὴν φαντασίαν, καὶ τῆς δόξης τὸ ἐλίκηρον Πάτερ, ἐν τῷ ἔρωτι Θεοῦ, καὶ προσευχῇ σθενούμενος, ἔσχεσ ἐν τῇ ψυχῇ σου, ἔνοικον χάριν τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Σὺ διασφύζεις ἀληθῶς, γένος βροτῶν νεκρωθέντων, καὶ τὴν φύσιν τὴν αὐτῶν πεπτωκυῖαν, ἐξ αἱμάτων σου Ἄγνη, σάρκα λαβὼν ὁ Κύριος, πάντας ἡμᾶς ζωώσας, σφύζει ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Κανὼν τρίτος. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Α'γγέλων τὸν ζῆλον ὁ πλουτήσας, Μεθόδιε χαῖρε θαυμαστέ· χαῖρε ὅτι ἐμάκρυνας, τῶν σφαλλομένων σχέσεων· χαῖρε Χριστὸν τὸν Κύριον, λαμπρῶς δοξάσας τῷ βίῳ σου.

Ο' ἄσαρκος χαῖρε ἐν ἀσκήσει, Μεθόδιε Πάτερ ἱερέ· χαῖρε ἄνερ θεόληπτε, καὶ ὄντως θεοφόρητε, ὁ τῆς Ὀσίων κρείττονος, δόξης ἐν πόλῳ συνάριθμος.

Ο' μύστης ὁσίας πολιτείας, Μεθόδιε χαῖρε θαυμαστέ· χαῖρε Πάτερ ἰσαγγελε, ὁ ἐν φρονήσει ἐνθεός, ὁ τοῦ Χριστοῦ τὴν νέκρωσιν, ἐπιποθήσας ὡς πάνσοφος.

Θεοτοκίον.

Υ'πέραγνε Μήτηρ τοῦ Κυρίου, πανύμνητε χαῖρε Μαριάμ, τὰ κάτω ἢ συνάψασα, τοῖς ἄνω τῇ λοχίᾳ σου· χαῖρε χαρὰν τὴν μένουσαν, τοῖς ἐν τῇ γῆ ἀνατείλασα.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο' τῆς Κρήτης νῦν γόνος, ἀνευφημείσθω μοι, τῆς Νηβρύτου τὸ κλέος ἐγκωμάσθω μοι, τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀσκητῆς θεῖος Μεθόδιος, ὅτι θαυμάτων δωρεαῖς, παρὰ Κυρίου δοξασθεῖς, ὡς ὄντως ἡγιασμένος, λυτροῦται πάσης ἀνάγκης, τοὺς αὐτῷ πόθῳ καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἀφλεκτε βάτε, καὶ ὄρος ἁγιον· χαῖρε ἡ στάμνος τοῦ μάννα· χαῖρε λυχία χρυσοῦ· χαῖρε ῥάβδος καὶ σακηνή, καὶ θεῖα τράπεζα· χαῖρε νεφέλη τοῦ φωτός· χαῖρε πύλη νοητή, ἣν ὁ φιλόανθρωπος Λόγος, διήλθεν Εὐλόγημένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Προσεχώρησας σκάμμασιν ἀσκητικοῖς, κόσμου μισήσας τὴν ἀπάτην, καὶ ἐνίκησας τὰ πάθη τῆς σαρκός· ἐνθεν χάριτος, πλήρης ὦ Μεθόδιε γέγονας.

Ε'πειγόμενος Ὅσιε πρὸς τὴν ζωὴν, ἔφερες ῥῆσον ἐγκρατείας, τὰ παλαίσματα ὡς ἄσαρκος σοφέ, καὶ ἠξίωσαι, τῶν ἐπουρανίων Μεθόδιε.

Οὕδαμῶς ἐδειλίασας τοῦ δυσμενοῦς, τὰς πολυπλόκους μεθοδείας, ἀλλ' ἀσκήσει καταδέβληκας αὐτόν, δυναμούμενος, ῥώμῃ οὐρανίῳ Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Ρ'υπτικάς σου δεήσῃσι τοῦ μολυσμοῦ, τῆς ἀμαρτίας κάθαρόν με, ὡς ἡ μόνη καθαρὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα κράζω σοι· χαῖρε ἡ θερμὴ μου ἀντίληψις.

Κανὼν δεῦτερος. Σὺ μου ἰσχύς.

Σὺ τῶν παθῶν, Ἄγιε πάντων ἐκράτησας, βίον ἔσχεσ, ὄντως ἀκηλίδωτον, καὶ πρὸς Θεὸν ὑψώσας σαυτόν, ἔχων πρὸς τὸν πέλας, γνώμην σαφῶς εὐσυμπάθητον· διὸ καὶ ἀνηνέχθης, εἰς περίοπτον ὕψος, ταῖς ἐνθέοις μελέταις Μεθόδιε.

Αἴγλη σεπτῆ, δῶσε Κρήτην κατηύγασας, τῆς ἀγνείας, πάντας τε ὠδήγησας, σαῖς διδαχαῖς, θείαν πρὸς ζωὴν, καὶ ταῖς θεωρίαις, ταῖς θείαις ἀναπτερούμενος, σπηλαίῳ ἐνεκλεισθῆς, ὡς φωστὴρ διαλάμπων, εἰς αἰῶνας Νηβρύτου Μεθόδιε.

Σοὶ ἦν ἰσχύς, Κύριος πάτερ καὶ δύναμις, ἀντιλήπτωρ ὄντως καὶ στερέωμα, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἦθα πεπορθῶς, καὶ ψυχῇ ζεούση, τοῦτον θεόφρον ἡγάπησας· διὸ ὡς ἀντιδόσεις, παρὰ τούτου λαμβάνεις, ἐνεργείας θαυμάτων Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Σῶν ἱκετῶν, Δέσποινα δέησιν πρόσδεξαι, καὶ κινδύνων, πάντας ἐλευθέρωσον, καὶ ἐξ ἐχθρῶν, ῥῦσαι τε ἡμᾶς· σὴν δὲ μεσιτείαν, πλουσίαν ἐπιχορηγήσῃ, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ ῥύστην, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ· παρήρησιαν γὰρ ἔχεις Μητρόθεε.

Κανὼν τρίτος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ε'γκρατείας ξενηκούστου, θεῖα χαῖρε ἐπίδοσις· τῆς χαρᾶς ὦ Πάτερ, χαῖρε τῆς μελλούσης προοίμιον· χαῖρε ἡθῶν γεωργὸς φιλοπονώτατος, τῶν τῆς χάριτος, ἄνερ θεόφρον Μεθόδιε.

Ο διδάσκαλος όσιου, δίου χαίρε Μεθόδιε· χαίρε ό έν λόγφ, "Όσιε και πράξει ισάγγελος· χαίρε έχθρου την όρμήν, την ψυχολέτειραν, ιερώτατε, πόνοις κατάξας άσκήσεως.

Θεατής έπουρανίων, χαίρε Πάτερ έλλάμψεων· Ιατήρ ό θεός, χαίρε ψυχικών άμαυρώσεων· χαίρε Χριστού την στοργήν, εκφαίνων άπασι, τοίς έν ύμνοις σε, άνευφημοϋσι Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Ρ’υπωθείσας χαίρε Μήτηρ, ή ψυχάς άποπλύνοϋσα, ύδατι άγίφ, τών θεοπειθών σου δεήσεων· χαίρε Μαρία, πιστών τό καταφύγιον, και άντίληψις, πάντων ήμών άκαταίσχυντος.

Καταδασία. Την άνεξιχνίαστον.

Κανών πρώτος. 'Ωδή ε'. 'Ορθρίζοντες βοώμέν σοι.

Βλαστήσας δι' άσκήσεως στάχνας, τών άρετών, διατρέφεις μυστικώς, σους ύμνολόγους Μεθόδιε.

Α’νήγειρας αώνιον τρόπαιον, πάτερ έν γή, τας έφόδους τών παθών, άναχαιτίσας Μεθόδιε.

Χορεύει νύν τη δόξη σου Νήβρυτος, πάτερ λαμπρως, ήν παντοίων δυσχερών, εύχαις σου ήύσαι Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Ι’λέωσαι τον εύπλαγχνον Κύριον, Μήτηρ ήμίν· σου γάρ ως Μητηρ αυτού, έχεις τό δύνασθαι.

Κανών δεύτερος. "Ινα τί με άπάσω.

Ε’ν άγώσι και πόνοις, τον σόν δίον ήνυσας παννύχοις στάσεσι, και ταίς άγρυπνίαις, τφ Θεφ συγγινόμενος "Όσιε· όθεν νύν λαμβάνεις, παρ ά Κυρίου τά βραβεία, έπαξίως Μεθόδιε ένδοξε.

Σοίς ίδρωσι και κόποις, καρπόν τον γλυκύτατον έδρέψω ένδοξε, και θανμάτων φέγγος, εις Κυρίου έδέξω την άινεισιν· σύ γάρ άνεδείχθης, τών πενομένων και νοσούντων, ιατρός και προστάτης θερμότατος.

Κατανύξει καρδίας, τών δακρύων έβλυξες κρουνούς άείποτε, έναποτεφροϋντας, τών παθών τας καμίνοϋς Μεθόδιε, και άνάγοντάς σε, εις άνάβασεις θεοφόρε, φωταυγείς τη δυνάμει του Πνεύ-

Θεοτοκίον.

Ε’κ καρδίας Παρθένε, τών πιστών χορείαι σε ύμνοϋσι πάντοτε, και δοξάζουσι σε, άσιγήτως "Αγγέλων τά τάγματα· σύ γάρ έλυτρώσω, πικρού θανάτου τοϋς άνθρώπους, τον Θεόν συλλαβοϋσα έν μήτρα σου.

Κανών τρίτος. "Εξέστη τά σύμπαντα.

Ο’σίας άσκήσεως, λαμπτήρ χαίρε ό άδυτος· χαίρε ό λειμών της άπαθείας· χαίρε ό πλούτος, ό μη κενούμενος, Πάτερ δωρεών πνευματικών, δισε Μεθόδιε, της Νηδρύτου άγλαΐσμα.

Χριστού ό δεξάμενος, τον πόθον χαίρε "Όσιε· χαίρε ό τρεψάμενος τό κράτος, του παλαμναίου, άσκητικαίς άγωγαίς· χαίρε ό νεκρώσας την ίσχύν, τών παθών Μεθόδιε, άνενδότοις άγώσι σου.

Α’ύλων ό μέτοχος, και τών "Αγίων σύσκηνος, χαίρε άσκητά πνευματοφόρε· χαίρε τό ρείθρον, τό διειδέστατον, Πάτερ ψυχοτρόφου γλυκασμού, όσει Μεθόδιε, μοναζόντων έντρύφημα.

Θεοτοκίον.

Ι’άσεων Δέσποινα, Μαρία ώραιόμορφε, χαίρε ή Ιπηγή ή ναματώδης· χαίρε ή κρήνη, τών θεϊκών δωρεών· χαίρε αγαθότητος κρουνός· δρύσις χαίρε "Αχραντε, ούρανίας χρηστότητος.

Καταδασία. "Εξέστη τά σύμπαντα.

Κανών πρώτος. 'Ωδή στ'. "Εκύκλωσέ με άδυσσος.

Ε’ξέστησαν οι "Αγγελοι, ζωή σου τη ξένη Μεθόδιε· αυτών γάρ έν σώματι, τον δίον διήνυσας, θερμώς ποθήσας, την έν Εδέμ άπόλαυσιν.

Εύφραίνεται τό πνευμά σου, θαλάμους εις θείους· Μεθόδιε· σαρκός γάρ ένέκρωσας, τά πάθη τοίς πόνοις σου, τη συνεργία, της χάριτος του Πνεύματος.

Σοφίας χύμα άνωθεν, πλουτήσας άσκήσει Μεθόδιε, διδάσκαλος πάνσοφος, άζύγων γεγένησαι, σοίς έναρέτοις, έργοις άει φθεγγόμενος.

Θεοτοκίον.

Λαμπάδα σε ούράνιον, και βάτον και πύλην και τράπεζαν, και όρος και κλίμακα, σεπτώς μακαρίστου, όσιου Παρθένου, τών εύπειθών στερέωσας.

Κανὼν δευτέρος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ε'φάνης πάτερ φωστήρ, καὶ σκότους βάθος διέ-
λυσας, ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν πιστῶν, καὶ τούτους
ἐφώτισας· πρὸς σέ γάρ προσέτρεχον, καὶ ταῖς διδα-
χαῖς σου, τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπέγνωσαν.

Ω'ς ἄμπελος ἀληθῶς, πολύφορος καὶ κατά-
καρπος, τῆς ἀρετῆς τὸν καρπὸν, ὡς δότρυν
ἐπέρκασας· διὸ καὶ ἀπειλήφας, ἐπαξίως Πάτερ, ἐκ
Θεοῦ τῆς δόξης στέφανον.

Ι'λῦος ἐκλυτρωθεῖς, παθῶν ἀτίμων Μεθόδιε, καὶ
ΐσῃν ψυχὴν πρὸς Θεόν, ἰθύνας ἐφώτισας, ἐξ οὗ καὶ
ἐλλάμψεως, ἀπολαύεις πάτερ, ἐν μεθέξει τῆς θεώ-
σεως.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, Παρθένον οὖσαν γινώ-
σκομεν, τὴν τῶν χαρίτων πηγὴν, καὶ πύλην
σωτήριον· εἰς σέ οὖν ἐλπίζομεν, καὶ δεόμεθά σου,
ἐκ κινδύνων πάντας λύτρωσαι.

Κανὼν τρίτος. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Φωτὸς ἐπόπτης ὁ ἐνθεος, τοῦ κόσμου ὑπερ-
όπτης ὁ πάνσοφος, χαῖρε Μεθόδιε· χαῖρε Νη-
δρύτου ὁ ἔφορος, καὶ τῶν Κρητῶν ἀπάντων,
στεφῆδὸν προπύργιον.

Παθῶν ἐκτίλας τὴν ἀκανθαν, ψυχῆς δὲ ὁ νεώσας
τὴν ἄρουραν, χαῖρε Μεθόδιε· χαῖρε εἰκῶν ἢ
θεόγραφος, ἀσκητικῶν ἀγώνων, ἀιμακάριστε.

Α'γάπης θείας θησαύρισμα, Πατέρων τῶν ὁσίων
διάγραμμα, χαῖρε Μεθόδιε· χαῖρε στολὴν τὴν
ὑπέρολαμπρον, ἀθανασίας Πάτερ, ἀμφιεσάμενος.

Θεοτοκίον.

Λαμπὰς ἀγία τῆς χάριτος, ψυχὰς τῶν γηγενῶν ἢ
λυτρωσάουσα, χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε Ἀγνή
ἠλιόμορφε, ἢ τῶν παθῶν τοῦ σκότους, ἡμᾶς ἐξαί-
ρουσα.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'. Μιμητῆς ὑπάρχων.

Τὰ τῆς γῆς ἠδέα ἀπαρνησάμενος, τοῦ Κυρίου
ὀπίσω κατηκολούθησας, καὶ ἀσκήσας ἐν κόσμῳ
καθάπερ ἄσαρκος, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων συνη-
φθης Ὅσιε, ἐνεργῶν ξενοτρόπως, ἡμῖν νῦν ἐν θαύ-
μασι· διὸ πάντες Μεθόδιε, ὕμνοις σε γεραίρομεν.

Κοντάκιον ἕτερον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Ναὸς ἐγένου καθαρὸς τοῦ Θεοῦ Πνεύματος
τῶν ἐν ἀσκήσει ἀρετῶν τοῖς προτερήμασι,
ὡς ἐπόθεις τὴν ψυχὴν σου κατακοσμήσας.
Ὅθεν τύπος μοναζόντων ἀναδέδειξαι,
καὶ πρὸς Κύριον μεσίτης ἀκαταίσχυντος,
τῶν δοώντων σοι· χαίροις πάτερ Μεθόδιε.

Ὁ Οἶκος.

Ε'γκρατείας τοῖς ὄπλοις, κατ' ἐχθρῶν θριαμ-
βεύσας, θεόθεν ἀμοιβὰς ἐκομίσω, καὶ τῶν θαυ-
μάτων τὴν ἰσχύν, δι' ἧς αἰεὶ ἐνεργεῖς τὰ παράδοξα,
πρὸς σωτηρίαν Ὅσιε, τῶν πόθῳ σοι δοώντων ταῦ-
τα·

Χαῖρε γηϊνῶν ὁ ὑπερόπτης·

χαῖρε Ὅσιων ὁ συμπολίτης.

Χαῖρε ὁ βιώσας ἐν κόσμῳ ὡς ἄσαρκος·

χαῖρε ὁ αἰσχύνας ἐχθρὸν παναλάστορα.

Χαῖρε ἄμπελος πολύφορος βιοτῆς ἀσκητικῆς·

χαῖρε δένδρον ὠραιόκλαδον γεωργίας μυστικῆς.

Χαῖρε ὅτι Ἀγγέλων τὴν ζωὴν ἐμμήσω·

χαῖρε ὅτι τὰ κάλλη τῆς Ἐδέμ ἐθεάσω.

Χαῖρε τῆς Κρήτης δλάστημα ἐνθεον·

χαῖρε Νηδρύτου καύχημα τίμιον.

Χαῖρε λαμπὰς μοναζόντων φωσφόρος·

χαῖρε φωστήρ εὐσεβῶν φωτοβόλος.

Χαίροις πάτερ Μεθόδιε.

Μηνολόγιον.

Τῆ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ
θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, τοῦ ἐν Νηδρύτῳ
ἀσκήσαντος.

Στίχοι.

Ἦσχυνας πάσας ἐχθροῦ τὰς μεθοδείας

Πάτερ μεθόδοις ἀσκήσεως τελείας.

Μεθόδιος εἰκάδι πέμπτη ἔβην εἰς Θεοῦ ἄστου.

Συναξάριον.

Οὗτος ὁ μακάριος ὄρητο ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Ῥεθύ-
μνης, τῆς περιωνύμου τῶν Κρητῶν νήσου. Παιδιό-
θεν τὴν πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐφεισὶν ἔχων, καταλιπὼν τὰς κο-
σμικὰς διατριβὰς, τὸν τῆς ἀληθοῦς φιλοσοφίας ἐνεδύσα-
το τρίδωνα. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν ὑπερθεὶς τῆς Γορτύνης κει-
μένην κόμην τῆς Νηδρύτου, ἐν ταῖς ὑπωρείαις τοῦ
ὄρους Ἰδη, κατόκησεν εἰς τὸ μέχρι σήμερον δεικνύμε-
νον σπήλαιον, ἀγωνιζόμενος ἐν νηστείαις, προσευχῇ
καὶ ἀκρᾷ σκληραγωγίᾳ. Εἰς τὸ ἀκρότατον δὲ τῶν
ἀρετῶν ἐληλακῶς, ὠράθη Ἀγγελος μετὰ σώματος.
Πλήρης δὲ ἡμερῶν γενόμενος καὶ τοῖς θαύμασι πάντας

καταπλήξας, ἐξεδήμησεν πρὸς Κύριον, ὃν παιδιόθεν ἐπόθησε.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμην.

Κανὼν πρῶτος. Ῥδὴ ζ. Ὁ καμίνω πυρός.

Οῖα πηγὴ νοητῆ, ῥεῖθρα Μεθόδιε θαυμάτων, αἰπηγάζεις ἡμῖν, σοῖς ὑμνηταῖς συμπαθῶς.

Χαίροις θεράπων Χριστοῦ, κλέος Μεθόδιε τῆς Κρήτης, ἣν περιφρούρει αἰεὶ, σαῖς πρὸς Θεὸν προσευχαῖς.

Θεῖου ἐπλήσθης φωτός, τὸν νοῦν Μεθόδιε καθάρας, σαῖς ἀνευδότοις εὐχαῖς, πρὸς τὸ ἀνεσπερον φῶς.

Θεοτοκίον.

Οἱ ἐκ Παρθένου τεχθεῖς, πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν δεῦτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Εἴν πᾶσι γενόμενος, υἱὸς φωτός καὶ ἡμέρας Πάτερ τρανώς, συμπαθῆς δεομένοις καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ ὡς ἀληθῶς, ὑπομονὴν καρτερίαν τε ἔσχηκας, τὸ ἦθος ὄντως χρηστὸς καὶ τῷ Θεῷ ἐκλεκτός.

Τὰ ἄνω βασιλεία, τὴν ἄνω πόλιν καὶ τὴν γνησίαν τρυφήν, καὶ τὸν ἄσυλον ὄλβον καὶ τὴν δικαίαν ἀπόλαυσιν ἐν Χριστῷ, ἐπιποθῶν ἰσχυρῶς τούτων ἔτυχες, παρακαλῶν τὸν Θεόν, τὸν τῶν καλῶν χορηγόν.

Ικέτευε ἐνδοξε, αἰεὶ τὸν Κύριον ὑπὲρ πάντων πιστῶν, ἐξαιρέτως δὲ Κρήτην τῇ σῇ προνοίᾳ περιφρουρῶν, πατρικῶς μὴ διαλίπης Νηβρύτου Μεθόδιε, ὡς πρεσβευτῆς ἀληθῆς, καὶ τῶν θαυμάτων πηγῆ.

Θεοτοκίον.

Θεὸν σὺ ἐδάστασας, ταῖς σαῖς ὠλέναις ὡς ὄντως Μητὴρ αὐτοῦ· διὸ τούτῳ πρεσβεῦειν ὡς σὺ Ἰῶ καὶ Θεῷ, μὴ παύσῃ Ἀγνή καὶ τοὺς ἐκ πόθου ὑμνοῦντάς σε φύλαττε· σὺ γὰρ ὑπάρχεις λιμῆν, καὶ προστασία πιστῶν.

Κανὼν τρίτος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Χαῖρε Ὅσιε, Χριστῷ ὁ τῇ ἀσκήσει σου, τῇ ὑπὲρ ἀνθρώπων, οἰκειωθεῖς ἀληθῶς· Σατάν χαῖρε

ἅπασαν, αἰσχύνας μέθοδον· χαῖρε κρείττονος, εὐκλείας ὦ Μεθόδιε, μετασχὼν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Οἱ θεόληπτος, τῶν μοναζόντων πρόβολος, χαῖρε Μεθόδιε· χαῖρε ὁ φίλος Χριστοῦ, ἐν γῆ ὡς ἀσώματος, ἀγωνισάμενος· χαῖρε χάριτος, ἀσκητικῆς γλυκύτατος, δότρυς Πάτερ θεοφόρε.

Ονοῦς Ὅσιε, ὁ φωτισμοῦ ἀνάπλεως, χαῖρε τοῦ Πνεύματος· ἀσκητικῆς διότης, ὁ τύπος Μεθόδιε, ὁ θεοτύπων, χαῖρε ἐνδοξε, ὁ τῇ ζωῇ ἀσώματος, καὶ οὐράνιος τοῖς ἔργοις.

Θεοτοκίον.

Λόγων Δέσποινα, τῶν ἱερῶν ὑπόθεσις, χαῖρε Πανάχραντε· χαῖρε ψυχῶν εὐλαδῶν, σεπτὸν ἀδολέσχημα, θεοχαρίτω· χαῖρε Πάναγνε, γλυκύτατον ἐντρύφημα, τοῦ λαοῦ τοῦ χριστιανώμου.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Κανὼν πρῶτος. Ῥδὴ η'· Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν ἐν Νηβρύτῳ ὀσίως, διστεύσαντα Χριστοῦ ἀσκητὴν, τὸν δοξασθέντα θαυμάτων δωρεαῖς, ἀνευφημήσωμεν, εὐλαδῶς βοῶντες· θεόφρον Πάτερ χαῖρε, ὁ φίλος τοῦ Κυρίου.

Ενδεδυμένος θεόθεν, σθένος ἄμαχον στερόφ λογισμῷ, τῆς ἐγκρατείας θεόφρον, τὸ ἐπίπονον ὑπέμεινας· ἔνθεν μετὰ πότμον, Μεθόδιε ἀπόνου, μετέσχες εὐφροσύνης.

Μετ' εὐλαδίας καὶ πόθου, καταφεύγοντες ναῶ σου τῷ σεπτῷ, καὶ ἀσπαζόμενοι Πάτερ, τῶν λειψάνων σου τὴν θήκην πιστῶς, δωρεῶν τρυφῶμεν, τῆς θείας χάριτός σου, Μεθόδιε παμμακάρα.

Θεοτοκίον

Υμνοῖς αἰεὶ σε τιμῶμεν, τὴν κηῖσασα φρικτῶς τὸν Θεόν, τὸν τῆς κατάρας τὸ γένος, διασώσαντα Παρθένε ἡμῶν, χαῖρε ἐκβοῶντες, ἡ Κεχαριτωμένη, καὶ μόνη Θεοτόκος.

Κανὼν δεῦτερος. Ἑπταπλασίως κάμνον.

Ελευθεροῖς αἰχμάλωτον, παῖδα ὄνπερ ἐδούλωσαν, δαρδάρων τὰ στίφη, συμπαθῶς λυτρούμενος· πενήτων δὲ πρόνοιαν, χριστομιμήτως ὄντως λαδῶν, τοὺς μετανοοῦντας, σὺ σαφῶς ἐπηνώρθου, πιστοὺς τε κατευθύνων, διδαχαῖς εὐσεβείας, Μεθό-

διε παμμάκαρ, εἰς τρίβους ἀληθείας.

Σὸν ῥωμαλέον φρόνημα, τὴν ὁδὸν τῆς ἀσκήσεως, μετὰ προθυμίας, διανύσαι ἤγαγε· δυνάμει δὲ ἄνωθεν, σὺ πτερωθεὶς ἠύγασθης σοφέ, καὶ λαμπροφωρῶν, εἰς φωτὸς νυμφῶνα εἰσήλθες, Ἀγγέλων ἔνθα τάξεις, τρισαγίοις ἐν ὕμνοις, Τριάδα ἀνυμνοῦσιν, ἀλλήκτως εἰς αἰῶνας.

Πολλαπλασίως τάλαντον, ὅπερ ἔλαβες ἠύξισας, καὶ σοφία θεία, ἐμφανῶς κοσμούμενος, ἐκτίσω ταπεινώσιν, ὑποποιὸν καὶ ὑπεριδῶν, τῶν κόσμου τερπνῶν, τῷ Λυτρωτῇ ἀνεδόας· σὲ Κύριε ὑμνοῦμεν, τὸν ἡμῖν παρασχόντα, ζωὴν καὶ σωτηρίαν, τοῖς πρὶν ἀπολλυμένοις.

Θεοτοκίον.

Εἰθελουσίως Δέσποινα, τοῦ Θεοῦ γενομένην σε, ἀρρήτως Μητέρα, οἱ θροτοὶ δοξάζομεν· σὺ οὖν μεσιτεύουσα, ἐν συμπιεθίᾳ αἰεὶ Ἀγνή, πρὸς τὸν σὸν Υἱόν, παρισταμένη μὴ παύσῃ, ὑπὲρ παντὸς τοῦ κόσμου, καὶ ψυχῶν θλιβομένων, καὶ καταπονομένων, σοὶ δὲ προσερχομένων.

Κανὼν τρίτος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Χαῖρε ὁ ὕμνων ἐν τοῖς ὑψίστοις, θεόφρον τὸν Βασίλεια τῶν δυνάμεων· χαῖρε κατὰ μέθεξιν, θεϊκὴν θεοῦμενος· χαῖρε ὁ διέπων Ὅσιε, Θεοῦ τὸ πρόσωπον, αὐγὴν ὁ κατοπτεύων τὴν θείαν· χαῖρε στεφανίτα, στεφάνῳ ἀφθαρσίας.

Κλέος ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας, Μεθόδιε χαῖρε θεοδόξαστε· χαῖρε ἐγκαλλώπισμα, Κρήτης τῆς πατρίδος σου· χαῖρε ἡθῶν γεώργιον, ζωῆς τῆς κρείττονος, πασῶν τε ἀρετῶν συστοιχία· χαῖρε ὁ μεσίτης, ἡμῶν πρὸς τὸν Δεσπότην.

Χαῖρε ἀμοιβῶν ἐπουρανίων, ἐν πόλῳ ἀξιωθείς· πάτερ Μεθόδιε· χαῖρε ὁ τοῖς θαύμασι, ἐνεργῶν τρανότατα· χαῖρε ἡμῶν ἰώμενος, τὰ ἄλγη πάντοτε, κινδύνων τε πιστοῦς διασφύζων· χαῖρε ὁ Βελίαρ, ἐκτρέπων τὴν μαριαν.

Θεοτοκίον.

Ομβροῖς θεϊκῆς σου εὐσπλαγχνίας, κατάρδουσον Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, ἵν' ἀνακραυγάζω σοι· χαῖρε Ἀειπάρθενε, Μαρία θεονύμφευτε, ἡ κοσμοσώτειρα· πιστῶν χαῖρε ἀπάντων ἡ μήτηρ· χαῖρε τῆς ζωῆς μου, παράκλησις ἁγία.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ θ'. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Σὲ τὸν φαεινὸν φωστῆρα, τῆς Κρήτης σοφέ, τὸν καμάτοις ἀσκήσεως, φαιδρῶς ἀνατείλαντα, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν Μεθόδιε.

Οἴλην σὴν ζωὴν προσῆξας, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὡς θυμίαμα εὐοσμῶν, θεόφρον Μεθόδιε· διὰ τοῦτο, αὐτῷ συμβασιλεύεις νῦν.

Νῦν ἐν οὐρανοῖς μετέχων, τῆς θείας τροφῆς, καὶ τοῦ ξύλου γεύομενος, ζωῆς τῆς ἀμείνονος, ἡμῶν πάντων Μεθόδιε μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ νοητῆ Παρθένε, ἐδείχθης δι' ἧς, κατελθὼν ὁ παντέλειος, Ἀδάμ τὸν ἐκπτωτον, πρὸς τὴν πρώτην, ἀνύψωσεν εὐπρέπειαν.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Νηδρύτου τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, καὶ Κρητῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, ἐν τῷ ναῶ, τούτου συνελθόντες χρεωστικῶς, πάντες ὧδαῖς καὶ ἄσμασι, συνεγκωμιάσωμεν εὐλαδῶς· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σκέπει, φρουρῶν καὶ περισφύζων, ἐκ τῶν κινδύνων καὶ τῶν θλίψεων.

Εργάτης τοῦ Κυρίου τῶν ἐντολῶν, ἀνεπαισχυντος ὠφθης Μεθόδιε, καὶ σὴ ζωῆ, γέγονεν ἐν πᾶσι φωτοειδής, καὶ φωτοφόρος Ὅσιε, ἀκτίνας ἐκπέμπουσα τηλαυγεῖς· διὸ σε ἐπαξίως, τιμῶμεν καὶ ὑμνοῦμεν, ἐπὶ σὴ μνήμῃ σεμνυνόμενοι.

Δυνάμει τε καὶ χάριτι τοῦ Θεοῦ, σκεπασθεὶς ἀνεδείχθης Μεθόδιε, ὡς ἀληθῶς, μέγας εὐσεβείας καθηγητής, καὶ τῶν θαυμάτων γέγονας, μὴ ἐξαντλουμένη θεία πηγὴ· νοσοῦντας θεραπεύων, στηρίζων κλονουμένους, καὶ ἐπαρκῶν πένησιν ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Εξέστησαν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, ὑπεράνω αὐτῶν κατοπτεύουσαι, σὲ τὴν ἁγνήν, Δέσποινα τὴν τόκῳ σου τῶν θροτῶν, λυτρωσαμένην ἄθλιον, γένος ἅπαν πρότερον δουλωθέν· διὸ σε Θεομήτορ, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, χορεῖται ὕμνοις μεγαλύνουσι.

Κανὼν τρίτος. Ὁ ἅπας γηγενής.

Χαῖρε ἀληθῶς, δι' οὗ ὁ φιλόανθρωπος, Χριστὸς δοξάζεται· χαῖρε ὁ Μεθόδιε, δι' οὗ σοδεῖται,

ἐχθρὸς ὁ κάκιστος· χαίρει δι' οὐ ἐλαύνονται, πάθη
δυσίατα, καὶ δόσεις πρυτανεύονται θεῖαι, τοῖς
προσερχομένοις, πιστῶς τοῖς σοῖς λειψάνοις.

Χαίρει τοῦ Χριστοῦ, ὁσφράδιον τίμιον, πάτερ
Μεθόδιε· χαίρει πολυσύνθετον, ἀγιωσύνης, μύ-
ρον μακάριε· χαίρει τὸ θεοδώρητον, κλέος τῆς νήσου
σου, Νηβρύτου ἐνθεώτατον ἔρκος· χαίρει ὁ εὐφραϊ-
νων, ἡμᾶς τοῖς θαύμασί σου.

Κάλλος μυστικῶς, Χριστοῦ τὸ ἀμήχανον, Πάτερ
θεώμενος, καὶ τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, λαμπρῶς μετέ-
χων μακαριότητος, τὸ πενιχρὸν μου ὄσει, δέξαι
ἐφύμνιον, βραβεύων μοι πλουσίως σὴν χάριν, δι' ἧς
ὑπεκφαίνεις, ἦν εὐρες θεῖαν δόξαν.

Θεοτοκίον.

Υψιστον Θεόν, φρικτῶς ἢ κηῖσασα, χαίρει Θεό-
νυμφε· χαίρει τῆς Προμήτορος, Ἄγνη τὴν λύ-
πην ἢ καταργήσασα· χαίρει ἢ τὸ ἀνθρώπινον, γένος
δι' ἔλεος, πικρᾶς τε ὄυσαμένη ἀπάτης· μὴ οὖν με
στερήσης, Παρθένε τῆς στοργῆς σου.

Καταβασία. Ὕψας γηγενῆς.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῆς ἐγκρατείας ὄφθης ἐμψυχον σκευός, καὶ στά-
θμη ἡσυχίας ἀκριβεστάτη· ἐνθεν ἐν ὑψίστοις
ἐκοινώνησας, ζωῆς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, πάτερ Μεθό-
διε θεῖε, τῶν μοναζόντων ἀκρότης.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μεθόδιε οὐράνιε, Νηβρύτου ἐγκαλλώπισμα, ὁ
κατ' ἐχθρῶν ἐν τῇ Κρήτῃ, τρόπαιον νίκης ἐγεί-
ρας, ἀπαύστως καθικέτευε, τὸν ἐν Τριάδι Κύριον,
ἵνα ἡμῖν δωρήσῃται, ὡς ἐλεήμων παισιμάτων,
ἀπειραριθμῶν τὴν λύσιν.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα τὸν Ἀσώματον, ἐν ἀνθρωπίνῳ σώματι,
δι' εὐσπλαγχνίαν Παρθένε, καὶ ἀγαθότητα
ἄκραν, τῇ οἰκουμένη πρόξενος, πολλῶν καλῶν γε-
γένησαι· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τοῦ Ἀγγέλου τὸ
Χαίρει, βοῶμέν σοι Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στι-
χηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Δεῦτε συστησώμεθα, πνευματικὴν νῦν χορείαν,
συνελθόντες σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ χαίροντες.

τοῦ παμμάκαρος· καὶ φαιδροῖς ἴσμοσι, σὺν τερ-
πνοῖς ἐπαινοῖς, αὐτὸν πόθῳ καταστέψωμεν, ἀνα-
κραυγάζοντες· χαίροις θεοφόρε Μεθόδιε, μεθόδοις
τῆς ἀσκήσεως, ὁ ὑπεραστράψας ὡς ἥλιος, καὶ κατα-
πυρσεύων, ἀκτίσι τῶν πολλῶν σου ἀρετῶν, καὶ τῶν
θαυμάτων λαμπρότησι, τοὺς ἀνευφημοῦντάς σε.

Γνώμη οὐρανόφρονι, τὰς κοσμικὰς ἀπολαύσεις,
ὄσει Μεθόδιε, ὀλικῶς κατέλιπες, ὡς θεόσοφος·
καὶ τοῦ Κυρίου σου, τὸν ζυγὸν ἐπ' ὤμων, τὸν χρη-
στότατον ἀράμενος, τρίβον ἐβάδισας, τὴν ὑπερφυῖ
τῆς ἀσκήσεως, πρὸς πλάτος ἐπειγόμενος, τῆς τῶν
ἀγαθῶν ἀπολαύσεως· ἐν ᾧ καταπαύσας, ὁσίως
ἀναλύσας τῶν φθαρτῶν, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλόανθρω-
πον, ἐκδυσώπει πάντοτε.

Ανθη συλλεξάμενος, τῶν ἀρετῶν τὰ εὐώδη,
συντονία κρείττονι, εὐωδία γέγονας, τοῦ Πα-
ντάνακτος· καὶ ὡς θυμίαμα, αὐτῷ προσηνέχθης,
εὐωδέστατον Μεθόδιε, τήξας τὸ σῶμά σου, τοῖς
ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασι, ἐν οἷς ὠράθης Ἄγγελος,
πάτερ ἐπὶ γῆς μετὰ σώματος. Ὅθεν εὐωδία, τῆς χά-
ριτός σου πλησον τὰς ψυχὰς, τῶν ἐκτελούντων τὴν
μνήμην σου, τὴν κοσμοχαρμόσυνον.

Η Κρήτη σεμνύνεται, πανευπρεπῶς σοῖς σπαρ-
γάνοις, καὶ λαμπρῶς ἢ Νηβρύτος, γάνυται ὡς
ἐχουσα, πολιοῦχόν σε· σὺ γὰρ Μεθόδιε, δι' ὀσίου
βίου, ἐφετῶν φθάσας τὸ ἔσχατον, ἐκληρονόμησας,
τὰ τοῖς ἐκλεκτοῖς ἀποκείμενα, καὶ ἔνδον τῆς θεώσε-
ως, τοῦ ἀδύτου φέγγους γεγένησαι. Ὅθεν ὡσερ
κρήνη, ἢ θήκη τῶν λειψάνων σου ἀεὶ, χάριν πηγά-
ζει οὐράνιον, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι.

Δόξα Πατρί. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀσκητὴν, καὶ τῇ προαιρέσει
μάρτυρα στερόδον, τὸν ἐν Νηβρύτῳ ὀσίως ἀσκή-
σαντα, καὶ διὰ τῆς ἀναβάσεως τῶν ἀρετῶν, ὄρεσιν
αἰώνιοις ἐγγίσαντα, Μεθόδιον τὸν ἐνδοξον, καὶ ἐν
θαύμασι μέγιστον, ὑμνωδιῶν τερπνοῖς στεφάνοις,
οἱ εὐσεβεῖς στεφανώσωμεν σήμερον. Οὗτος γὰρ ὁ
ἐξάκουστος, τῶν ἐν κόσμῳ κατανοήσας τὸ ἄστατον,
ἐν ἐρημίαις δαυτικῶς ἠύλισθη φυγαδεύων καὶ κα-
μάτοις ἀσκήσεως, τῆς σαρκὸς νεκρώσας τὸ φρόνη-
μα, τὴν ψυχὴν πρὸς οὐρανὸν ἀνεπτέρωσε, καὶ
ἔνδον τῆς ζωῆς τοῦ νυμφῶνος ἐγένετο, ἐνθα τῶν
Δικαίων ἀγάλλονται τὰ πνεύματα. Ὅθεν αὐτῷ
ἐκδοήσωμεν ὡς τρισμακαριώτατε Πάτερ, τῆς Κρή-
της δλαστός ὁ ἀμάραντος, τὴν ἐνεγκαμένην σε ἀπὸ
κινδύνων διάσωζε, καὶ φύλαττε ἀσινεῖς ἐκ θλίψεως,
τοὺς ἀνακειμένους τῇ πρεσβείᾳ σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου ἡ γ' καὶ σ' φῆδη. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτει τῇ ιζ' Ἰανουαρίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλουϊα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῆς Νηδρύτου κλέος σεπτόν, Μεθόδιε Πάτερ, καὶ τῆς Κρήτης αὐχὸς λαμπρόν· χαίροις ὁ ἀσκήσας, ὡς ἄσαρκος ἐν κόσμῳ, καὶ μετ' Ἀγγέλων ἔχων, νῦν τὸ πολίτευμα.

Ἔτερον.

Βίον τῶν Ὁσίων πολιτευθείς, λιπὼν ὡς ἐχέφρων, ἀπολαύσεις τὰς κοσμικάς, χαίρων ἐν ὑψίστοις, Μεθόδιε εὐφραίνῃ, ἡμῖν ἀναπηγάζων, χάριν αἰζῶν.

Δίσταχον.

Κύριλλος Μεθόδιε ἀνύμνησέ σε
Βίον ὡς παράδειγμα ἐνθεωτάτου.

Ἔτερον.

Ἀσθεστε φωστήρ Μεθόδιε Νηδρύτου
Δημήτριον φάτιζέ σε ἀννμνούντα.

